

شناسایی مولکولی و بررسی برخی خصوصیات فیزیولوژیکی سویه‌های استرپتومایسس علیه شبه قارچ *Phytophthora nicotianae* مولد بیماری پوسیدگی طوقه و ریشه گیاه فلفل دلمه‌ای (*Capsicum annuum* L.)

فاطمه حسن خانی^۱، غلامحسین شهیدی بنجار^۲، سونیا عقیقی^{۳*}

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد رشته بیماری شناسی گیاهی، بخش مهندسی گیاه پزشکی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهید باهنر کرمان

^۲ استاد تمام رشته بیماری شناسی گیاهی، بخش مهندسی گیاه پزشکی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهید باهنر کرمان

^۳ * استادیار رشته بیماری شناسی گیاهی، پژوهشکده فناوری تولیدات گیاهی، دانشگاه شهید باهنر کرمان، ۲۳۳۵۲۵۲۵۳۹

* نویسنده مسئول: aghighis@uk.ac.ir

چکیده

گونه‌های *Streptomyces* و متابولیت‌های آن‌ها به‌عنوان عوامل مؤثری برای کنترل عوامل بیمارگر گیاهی مختلف قارچی و باکتریایی محسوب می‌شوند. در این پژوهش ابتدا از طریق نمونه‌برداری خاک منطقه ریشه درختان جنگل قائم‌شهر کرمان شامل درختان کاج، توت و عرعر ۶۰ جدایه استرپتومایسس به‌دست‌آمده و خالص‌سازی گردیدند. سپس فعالیت ضد شبه قارچی این جدایه‌ها علیه عامل پوسیدگی ریشه و طوقه فلفل *Phytophthora nicotianae* مورد بررسی قرار گرفت که سه جدایه H1، H8 و H24 فعالیت بازدارندگی در شرایط آزمایشگاهی اعمال نمودند. آزمایش‌ها فراتری شامل اثبات بیماری‌زایی روی میوه گیاه فلفل دلمه‌ای، بررسی آزمون رشد در حضور کلرید سدیم، بررسی تولید آنزیم‌های خارج سلولی (لیپاز، آمیلاز و کیتیناز) جدایه‌های مذکور انجام گرفت. نتایج این پژوهش نشان داد که شبه قارچ *P. nicotianae* بعد از ۷ روز کاملاً میوه فلفل را آلوده نمود و هر سه جدایه H1، H8، H24 هاله شفاف ایجاد کرده و توانایی تولید آنزیم کیتیناز و لیپاز و آمیلاز را دارا می‌باشند و جدایه H1 در کلرید سدیم ۵٪ رشد خوبی داشت ولی جدایه‌های H8 و H24 رشد ضعیفی داشتند. همچنین جدایه H1 در حضور کلرید سدیم ۷٪ رشد نسبتاً خوبی داشت. جدایه‌های مزبور بر اساس آنالیز توالی زیر واحد کوچک RNA ریبوزومی (16S rDNA) شناسایی و بر اساس نتایج حاصل، این جدایه‌ها همگی متعلق به گونه‌های استرپتومایسس بوده و سویه H1 بیشترین همپوشانی را با *Streptomyces labedae* (99/1 درصد) داشت. آماده‌سازی آزمایش گلخانه‌ای تحقیق مزبور در دست انجام می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: آنزیم‌های خارج سلولی، *Capsicum annuum*، *Phytophthora nicotianae*، *Streptomyces*

مقدمه

کنترل بیولوژیک به مدیریت غیر شیمیایی عوامل بیمارگر گیاهی از طریق کاهش اثرات مضر یک بیمار گراز طریق کاربرد دیگر موجودات زنده اطلاق می‌گردد (Cook & Baker, 1983). گونه‌های استرپتومایسس و متابولیت‌های آن‌ها به‌عنوان عوامل کارآمدی برای کنترل بیمارگرهای گیاهی مختلف قارچی و باکتریایی محسوب می‌شوند. تولید آنتی‌بیوتیک‌ها و ترکیبات آلی فرار از ویژگی‌های منحصر به فرد این میکروارگانیسم‌ها بوده و توسعه آنها در قالب کود و سموم طبیعی می‌تواند سبب کاهش مصرف ترکیبات مضر شیمیایی در سیستم‌های کشاورزی اعم از گلخانه یا مزرعه گردد. علاوه بر این، توانایی آن‌ها برای افزایش شاخص‌های رشدی و عملکرد گونه‌های گیاهی در تعدادی از محصولات زراعی و باغی نشان داده شده است (Vurukonda et al. 2018). *Phytophthora nicotianae* بیمارگر گیاهی ویرانگر با توزیع جهانی است که سبب پوسیدگی طوقه و ریشه، میوه و برگ می‌شود. زیان‌های اقتصادی ناشی از *P. nicotianae* به دلیل تنوع میزبان بسیار زیاد بوده و مدیریت آن به دلیل ماهیت خاک بردی، یک چالش محسوب می‌گردد و بر اساس اهمیت خسارت اقتصادی به محصولات باغی در سطح ایران و جهان، در لیست ده اوومیسست بیمارگر مهم قرار گرفته است (میحانی و همکاران، ۱۳۹۹). هدف این مقاله ارزیابی خاصیت ضد شبه قارچی جدایه‌های استرپتومایسس علیه شبه قارچ مزبور و بررسی برخی خصوصیات فیزیولوژیکی و شناسایی مولکولی آنها می‌باشد.

مواد و روش‌ها

نمونه برداری و جداسازی استرپتومایسس ها: از خاک ناحیه ریشه درختان کاج، توت، عرعر منطقه جنگل قائم واقع در شهر کرمان نمونه برداری انجام و حدوداً ۵۰۰ گرم خاک جمع آوری شد. بعد از خشک شدن نمونه ها، خاک هر نمونه به صورت جداگانه الک شد تا بافتی نرم و یکنواخت حاصل گردد و روی محیط CGA (Casein Glycerin Agar) استرپتومایسس ها جداسازی شدند. پس از گذشت ۵ تا ۷ روز روی محیط کشت پرگنه های متفاوتی از استرپتومایسس ها ظاهر گردید. از هر پرگنه، کشت چمنی روی پلیت های حاوی CGA تهیه و در دمای ۲۸ درجه سانتی گراد انکوبه شدند (سلطانی نژاد و همکاران، ۱۳۹۲).

اثبات بیماری زایی روی میوه: با استفاده از روشی به نام تله میوه اثبات بیماری زایی انجام شد. در ابتدا میوه های فلفل با اتانل ۷۰٪ ضد عفونی و زخم سطحی روی میوه ایجاد گردید، سپس پلاگ به قطر ۶ میلی متر از حاشیه پرگنه کشت ۷ روزه فیتوفتورا روی زخم قرار داده شد و روی آن توسط پارافیلیم پوشانده گردید. بعد از سه روز شبه قارچ روی میوه فلفل شروع به رشد نمود و بعد از ۷ روز شبه قارچ کاملاً میوه فلفل را آلوده نمود. از میوه آلوده مجدداً شبه قارچ بیمارگر روی محیط کشت CMA جداسازی و هویت آن تأیید گردید. آزمون رشد در حضور کلرید سدیم: برای انجام این آزمون که میزان رشد در مقادیر مختلف NaCl مورد بررسی قرار می گیرد، محیط کشت CGA حاوی ۵٪، ۷٪ و ۱۰٪ کلرید سدیم تهیه شده و جدایه های استرپتومایسس روی آن کشت گردید و در دمای ۲۸ درجه سانتی گراد انکوبه شدند (سلطانی نژاد و همکاران، ۱۳۹۲). آزمون فعالیت لیپازی: برای سنجش ترشح آنزیم لیپاز توسط جدایه های فعال استرپتومایسس از محیط کشتی شامل ۱۰ گرم پیتون، ۵ گرم کلرورسدیم، ۰/۱ گرم کلرورکلسیم، ۱۵ گرم آگار و ۱ لیتر آب مقطر استفاده شد که پس از استریل شدن به این محیط که در حال سرد شدن است ۱۰ میلی لیتر تویین ۸۰ استریل اضافه شده و در تشتک پتری ریخته شد. پس از ۲۴ ساعت، دیسکی به قطر شش میلی متر از کشت های ۵ تا ۷ روزه جدایه های فعال به محیط مذکور منتقل گردید یا جدایه ها به صورت نقطه ای روی محیط کشت، کشت داده شدند. در صورت ترشح آنزیم لیپاز، هاله رسوبی در اطراف محل رشد باکتری دیده می شود که نشان دهنده هیدرولیز شدن تویین است (Sierra, 1957).

آزمون فعالیت آمیلازی: از این آزمون جهت سنجش تولید آنزیم آمیلاز و توانایی تجزیه نشاسته استفاده گردید، بدین منظور محیط کشت CGA بدون کازئین و حاوی ۱٪ نشاسته تهیه و پس از گذشت ۲۴ ساعت، به صورت نقطه ای استرپتومایسس ها کشت شدند. این تشتک های پتری به مدت سه روز در دمای ۲۸ درجه سانتی گراد انکوبه شدند. سپس روی پتری ها ۱۰ میلی لیتر محلول لوگول ریخته شد. ید با نشاسته واکنش داده و رنگ آبی ایجاد می کند و قسمت هایی که نشاسته تجزیه شده اند، هاله بی رنگی بجای می ماند (MacFaddin, 2000).

آزمون فعالیت کیتینازی: در این آزمون از محیط حداقل که حاوی ۰/۴ درصد کیتین کلوتیدال و ۱/۵ درصد آگار، به منظور شناسایی جدایه های استرپتومایسس دارای فعالیت کیتینازی، استفاده شد. در این محیط، کیتین به عنوان تنها منبع کربن استفاده شد. این محیط در دمای ۱۲۱°C به مدت ۲۰ دقیقه اتوکلاو شد. پس از آن، محیط به تشتک های پتری استریل منتقل شد و بعد از انجماد، جدایه های اکتینومیسیت به صورت نقطه ای روی محیط آماده شده کشت شد. جدایه های استرپتومایسس دارای فعالیت کیتینازی، از طریق هیدرولیز کیتین و تشکیل هاله شفاف در اطراف پرگنه ها، قابل تشخیص خواهند بود (Hsu & Lockwood, 1975).

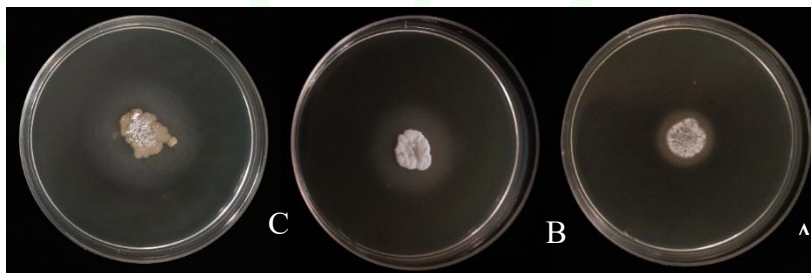
نتایج و بحث

اثبات بیماری زایی روی میوه: بعد از سه روز شبه قارچ روی میوه فلفل شروع به رشد نمود و بعد از ۷ روز این شبه قارچ کاملاً میوه فلفل را منهدم کرد (شکل ۱).

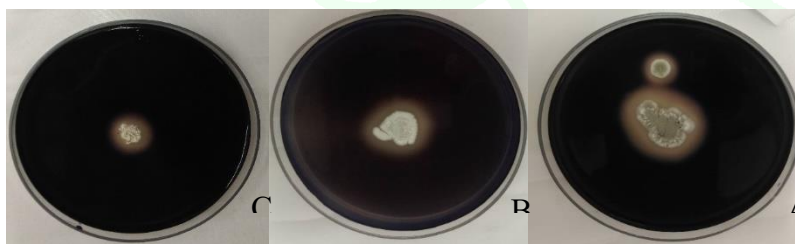

شکل ۱. آزمون اثبات بیماری‌زایی شبه قارچ *Phytophthora nicotianae* روی میوه فلفل دلمه‌ای: A: تیمار شبه قارچ B: تیمار شاهد.

آزمون رشد در حضور کلرید سدیم: جدایه H1 در غلظت ۵٪ رشد خوبی داشت و جدایه های H8 و H24 رشد ضعیفی داشتند، در غلظت ۷٪ جدایه H1 رشد نسبتاً خوبی داشت و جدایه های H1 و H24 رشد نداشتند، هر سه جدایه در غلظت ۱۰٪ رشدی نداشتند. آزمون فعالیت لیپازی: هر سه استرپتومایسس جدایه H1، H8، H24 آنزیم لیپاز را ترشح می‌کنند و به میزان مشابه نسبت به هم لیپید موجود در محیط کشت را تجزیه کردند (شکل ۲).

شکل ۲. آزمون فعالیت لیپازی. هر سه جدایه استرپتومایسس فعالیت لیپازی دارند. A: جدایه H1، B: جدایه H8، C: جدایه H24. آزمون فعالیت آمیلازی: پس از رشد پرگنه‌ها و اضافه شدن لوگول به محیط آن‌ها در هر سه جدایه استرپتومایسس H1، H8 و H24 هاله بی‌رنگی دیده شد که نشان‌دهنده فعالیت آمیلازی و تجزیه نشاسته محیط است (شکل ۳).

شکل ۳. آزمون فعالیت آمیلازی هر سه جدایه استرپتومایسس فعالیت آمیلازی دارند. A: جدایه H1، B: جدایه H8، C: جدایه H24. آزمون فعالیت کیتینازی: در هر سه جدایه H1، H8 و H24 هاله شفاف مشاهده شد که نشان‌دهنده تجزیه کیتین توسط این جدایه‌ها می‌باشد. شناسایی مولکولی جدایه های آنتاگونیست بر اساس تجزیه و تحلیل های فیلوژنی بر اساس ژن 16S rDNA: نتایج تجزیه و تحلیل بیوانفورماتیک استرپتومایسس جدایه H1 نشان داد که بیشترین همپوشانی (۹۹/۱ درصد قرابت) را با *Streptomyces labedae* دارد.

نتیجه گیری

امید بر آن است که جدایه منتخب این تحقیق در بررسی های فراتری مورد پایش قرار گرفته و با توجه به پتانسیل مناسب آنها تا مراحل تجاری سازی، تولید کودهای زیستی، بهبود شاخص های رشدی و عملکرد محصولات کشاورزی و تولید ترکیبات بازدارنده زیستی جهت بیوکنترل عوامل بیماریز گیاهی پیش بروند. توجه ویژه به توسعه کودها و سموم زیستی در قالب توسعه هدفمند تحقیقات و تجاری سازی این قبیل محصولات، منجر به تعدیل کاربری کودها و سموم شیمیایی در گلخانه ها، مزارع و باغات خواهد گردید.

منابع

سلطانی نژاد، م.، شهیدی بنجار، غ. ح.، ذوالعلی، ج. ۱۳۹۲. مطالعه اثرات آنتاگونیستی و بررسی مولکولی اکتینومیست های خاکزی گیلان علیه قارچ *AG1 Rhizoctonia solani* عامل شیت بلایت برنج. پایان نامه جهت دریافت درجه کارشناسی ارشد در رشته بیماری شناسی گیاهی، دانشگاه شهید باهنر کرمان، ص: ۸۰.

میجانی، ر.، شهیدی بنجار، غ. ح.، عقیقی، س.، صادقی، ا.، ۱۳۹۹، ارزیابی تأثیر استرپتومیسس های خاک برد بر شاخص های رشدی گیاه گوجه فرنگی تحت شرایط تنش زیستی ناشی از شبه قارچ *Phytophthora nicotianae*. زیست شناسی میکروارگانیسم ها،

doi:

10.22108/bjm.2020.124279.1316

- Cook, R. J., & Baker, K. F. (1983). The nature and practice of biological control of plant pathogens. American Phytopathological Society, 539.
- Hsu, S. C., & Lockwood, J. L. (1975). Powdered chitin agar as a selective medium for enumeration of actinomycetes in water and soil. Applied microbiology, 29: 422-42
- MacFaddin, J. (2000). Biochemical tests for identification of medical bacteria. Philadelphia: Lippincott Williams and Wilkins, 303-309.
- Sierra, G. (1957). A simple method for the detection of lipolytic activity of micro-organisms and some observations on the influence of the contact between cells and fatty substrates. Antonie van Leeuwenhoek, 23: 15-22.
- Vurukonda, S. S. K. P., Giovanardi, D., & Stefani, E. (2018). Plant growth promoting and biocontrol activity of *Streptomyces* spp. as endophytes. International Journal of Molecular Sciences, 19: 952.

Molecular Identification and Investigation on some Physiological Properties of *Streptomyces* Strains against *Phytophthora nicotianae* Causing Crown and Root Rot of Bell Pepper (*Capsicum annuum* L.)

Fatemeh HassanKhani¹, Gholam Hossein Shahidi Benjar², Sonia Aghighi^{3*}

¹MSc Student, Department of Plant Protection, Faculty of Agriculture, Shahid Bahonar University of Kerman, Kerman, Kerman, Iran

² Professor, Department of Plant Protection, Faculty of Agriculture, Shahid Bahonar University of Kerman, Kerman, Iran

^{3*}Assistant Professor, Research and Technology Institute of Plant Production (RTIPP), Shahid Bahonar University of Kerman, Kerman, Iran. 09352505978

*Corresponding Author: aghighis@uk.ac.ir

Abstract

Streptomyces species and their metabolites are considered as effective factors for controlling various fungal and bacterial plant pathogens. In this study, 60 *Streptomyces* isolates were isolated and purified by soil sampling from root regions of different trees such as pine and mulberry located in Ghaem forest, Kerman, Iran. Antifungal activity of these isolates against *Phytophthora nicotianae* was carried out and three isolates including H1, H8 and H24 revealed inhibitory activity, *in vitro*. Further tests including pathogenicity of *P. nicotianae* on bell pepper fruit, *Streptomyces* species growth test in the presence of Sodium Chloride at 5 and 7%, production of extracellular enzymes (lipase, amylase and chitinase) by H1, H8 and H24 were performed. Results of this study showed that the fungus-like *P. nicotianae* completely infected the pepper fruit, 7 days post inoculation. All three antagonists were able to produce enzymes chitinase, lipase and amylase. H1 isolate in the presence of sodium chloride (5%) had a good growth whereas isolates H8 and H24 had weak growth. H1 isolate also had a relatively good growth in the presence of Sodium Chloride 7%. These isolates were identified based on sequence analysis of small ribosomal RNA subunit (16S rDNA) and based on the results, these isolates all belonged to *Streptomyces* species and H1 strain had the highest similarity with *Streptomyces labedae* (99.1%). It should be noted that greenhouse experiment is underway.

Keywords: *Capsicum annuum*, Extracellular enzymes, *Phytophthora nicotianae*, *Streptomyces*